

FŐLDAL ARS POETICA ELÉRHETŐSÉG LINKEK KIK VAGYUNK? KEDVENCEKHEZI KEZDŐDALNAKI

Rovatok

Címlap

Ma történt

Gerard Menuhin: Sylvia Stolz, a német Jeanne d'Arc

antidogma.hu, cs, 2010/01/14 - 20:34 [Soá-mánia](#)

Gerard Menuhin, a világhírű hegedűművész, Jehudi Menuhin 61 éves fiát 2005 decemberében kizárták a német Menuhin Alapítványból, amelyet addig elnökölt, mert az előző hónapban megjelentetett egy cikket a szélsőjobboldali Nemzeti Demokrata Párt (NPD) orgánumban, amelyben többek között azt is szóvá tette, hogy az a nép, amely még hatvan évvel a háború vége után is hagyja magát megfélemlíteni az akkori események által, az „nem egészséges”. Antionista és németbarát zsidóként Gerard Menuhinnek volt bátorsága meglátogatni a börtönben Sylvia Stolz ügyvédnőt, aki a holokauszttagadó Ernst Zündel kanadai-német kiadót védte a mannheimi bíróság előtt, és akit védőként kifejtett tevékenysége miatt a tárgyalóteremből egyenesen a heidelbergi börtönbe vittek.

Az alábbiakban e látogatás kivonatolt története olvasható Gerard Menuhin tollából.

Heidelberg, 2008. november 10.

(...) Sylvia Stolz sötét szoknyát visel. Külseje ismerős számomra az újságokban látott fényképek és a televíziós megjelenései alapján. Nyitott arca, fiatalos külseje és kislányos hangja szintén ismerősnek tűnik.

Kívülről nyugodtnak és rendületlennek látszik. Egy gyors kézfogást követően helyet foglalunk az asztal két oldalán. Ekkor eszembe jutott egy gondolat, amelyet mindnyájunknak eszünkben kellene tartanunk: ezt a német nőt azért ítelték három és fél év börtönre, mert tiltott véleményeket hangoztatott, miközben a német igazságszolgáltatás enyhébb büntetéseket szab ki azokra az idegenekre, akik Németországban német állampolgárokat gyilkolnak meg.

Az egyik interjújában Sylvia Stolz kijelentette, hogy a „németek nem törekednek megbüntetni másokat”. Tekintetbe véve azt a németellenes propagandát, amelyet imamalomként terjesztenek a cionisták és a „jó emberek”, megvilágítja a dolgokat, ha ezt a gondolatát a kontextusába helyezzük.

Ugyanez a helyzet az állatokkal. Stolz asszony vegetáriánus, és nem tudja elviselni a szenvedő állatok látványát. Az állatvédelemmel foglalkozva került a politikába. A feláldozott állatok iránti együttérzése vezette ahhoz, hogy tiltakozzon a kegyetlen bánásmód miatt, amelynek a kísérletezések és a tömegtermelés során vannak kitéve. De be kellett látnia, hogy a tiltakozás és az érvelés sajnos nem elég ahhoz, hogy véget érjenek ezek a praktikák.

A történelmi igazság elnyomása elleni felszabadító harcban a legjobb célpont a büntetőapparat, mivel ott kezdődik a hivatalos elnyomás. Ott kötelezően kézzelfogható és konkrét érvekre van szükség.

Stolz asszony úgy véli, hogy a parlamenti képviselőnek nincs sok értelme, mert a jelenlegi állítólagos demokrácia inkább az elnyomást szolgálja, mintsem a szabadságot. A politikai pártokra ma óriási nyomás nehezedik. A pártok egymásra hasonlítanak és felcserélhetők, és azon kívül, hogy a hatalmon maradjanak, alig érdekli őket más. Mivel állandóan betiltással fenyegetik, így az NPD is alig különbözik a többi párttól.

Az amerikai választásokról Stolz asszonynak kevés mondanivalója van. Szerinte Obama csak egy bábfigura.

Amikor a saját helyzetéről kérdezem, egy vállmozdulattal elhárítja a kérdést, mintha ez nem lenne érdekes. Nem szeret magáról beszélni, csupán annyit mond, hogy dalokat komponál népi vagy szatirikus témákra. Ezek a dalok rettenetes történetekről szólnak, gyilkosságról, szerelemről, katasztrófákról és izgalmas politikai eseményekről. Ráadásul pedig könyvet ír az állatvédelemről. És hogy mit olvas? Hegelt. Mást nem adnak neki.

A heidelbergi börtönben igen gyatra az étel minősége. A menü étvagygyerjesztő, amikor elolvassuk, de az étel alig ehető. Például, ha sárgarépa saláta van a menüben, annyira elfűszerezik, talán azért, hogy feljavítsák az ízt, hogy Sylvia Stolz nagyon megszomjazik, és rengeteget iszik, pedig a víz erősen klórozott. Gyümölcsöt kap? Igen, de az almák fénylő mesterséges réteggel vannak bevonva, amelyet csak meleg vízzel lehet lemosni. Ez tényleg bűncselekmény, hogy embereket, adott esetben egy

Február 13.

1278. február 13. III. Miklós pápa parancsára elevenen megégetnek 160 eretneket a veronai amfiteátrumban. Az áldozatok azok közül az albigenek (katharok) közül kerültek ki, akik Provence-ból menekültek olasz földre az ellenük folytatott két véres kereszties hadjárat után.

1547. február 13. A szicíliai luteránusok elleni nagy autodafé keretében Palermóban élve befalazásra ítélnék egy eretneket. Akkoriban III. Pál személyében egy hitetlen pápa foglalta el Krisztus földi helytartójának trónusát.

1590. február 13. III. Gyula pápa inkvizíciójának parancsára Rómában felakasztják az eretnekségben bűnös Lorenzo dell'Aglio da Soncino frátert.

1928. február 13. A magyar egyetemista ifjúság tüntését rendez az 1920-as numerus clausus törvény enyhítése ellen (a felsőház azonban március elsején mégis elfogadja az 1928:XIV. törvénycikket, amely eltörli az egyetemi felvételeknél a „népfajok és nemzetiségek” szerinti korlátozást), és október 15-25. között megismétli a tiltakozó akciót.

1945. február 13. Az angolszász légierő porig bombázza Drezda városát, legalább 250 ezer polgári személy halálát okozva. „Drezda: ilyen hely nem létezik többé”, dicsekedett a terrortámadást követően Arthur „Bomber” Harris, a brit légierő főparancsnoka. Katonailag Drezda elpusztításának semmi értelme nem volt, csupán az angolszászok hatalmi demonstrációját szolgálta. Az angol propaganda igyekezett a Coventry elleni 1940. november 14-i német támadásra adott válaszként beállítani Drezda lerombolását. Az angol város bombázásakor azonban mindössze 554-en vesztették életüket, ráadásul a RAF már jóval ezt megelőzően is támadott német polgári célpontokat, például alig két nappal azután, hogy a britek hadat üzentek Németországnak, 1939. szeptember 5-én lebombázták Wilhelmshaven és Cuxhaven sűrűn lakott, belső városrészeit. „Drezda lerombolása az emberiség elleni büntettek egyike volt, amelynek okozót Nürnbergben vád alá kellett volna helyezni, ha az a bíróság nem a szövetségesek bosszújának pusztító eszköze lett volna”, írta utóbb Richard Crossmann brit munkáspárti politikus. A Drezda elleni "bomba-holokauszt" a legrövidebb idő alatt elkövetett, legkegyetlenebb és legtöbb áldozatot követelő tömeggyilkosság az emberiség történelmében.

1974. február 13. A Szovjetunió

- Aktualitás
- Saulizmus
- Neosaulizmus
- Mohamedizmus
- Soá-mánia
- Reáltörténelem
- Para-PC
- Nonkonform naptár
- Ad horrendum
- Bibliotéka
- Galéria és Humor
- Varia
- Alain de Benoist
- Guillaume Faye
- Határ Győző
- Videótár

Keresés

Keresés

Hírlevél

Iratkozzon fel hírlevelünkre!

Email cím: *

- Feliratkozás
- Leiratkozás

Beküldés

Belépés

Felhasználói név: *

Jelszó: *

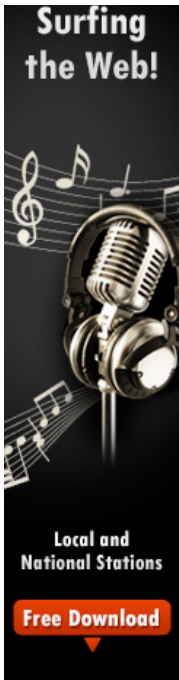
Belépés

- **Felhasználó létrehozása**
- **Elfelejtett jelszó**

Navigáció

- o **Friss tartalom**
- **Hírolvásó**

**Listen to
the Radio
While**

asszonyt, a véleményük miatt üldözzék és utána még az egészségüket is veszélyeztessék. Egy ilyen helyzet felháborító és elfogadhatatlan. (...) Azt hihetnénk, hogy a konyhai személyzet szándékosan készít ilyen undorító ételeket, amint az már megtörtént, hogy hasznot húztak a jó minőségű termékek eladásából, a rossz minőségűt pedig felszolgálták a raboknak. Ekkor az egyik rab ételében egy döglött egeret találtak.

Sylvia Stolz jó viszonyban van a rabok többségével. Ügyvédként szívesen adna nekik tanácsokat is, de nem ajánlhatja fel az ingyenes segítségét, mert öt évre eltiltották a foglalkozása gyakorlásától.

A német ügy mártírjának tekinti magát? „Ha ezért bebörtönzéssel kell fizetnem, akkor megéri. Németország szabadsága olyan fontos számomra, hogy hajlandó vagyok a személyes szabadságomat is feláldozni érte.”

Vajon Sylvia Stolz kész újrakezdeni? Acélos eltökéltséggel, amelyet alig gyanítanánk ennél az érzékeny asszonynál, ezt válaszolja: „Mint az én esetemben mindig, a börtön csak megerősíti a meggyőződésemet.”

» A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [belépés](#) szükséges

Legfelső Tanácsának elnöksége „a szovjet állampolgársággal összeegyeztethetetlen és a Szovjetunió kárt okozó, rendszeresen elkövetett cselekményekért” állampolgárságától megfosztja és az országból kizsuppoltatja Alekszandr Szolzsenyicin Nobel-díjas író. (Vö. 1922. augusztus 16.)